

УКД 658.589:687.01

Антонова Валерія Володимирівна

студентка 4 курсу спеціальності «Професійна освіта.

Технологія виробів легкої промисловості»,

ДЗ «Луганський національний університет

імені Тараса Шевченка»

м. Старобільськ

Науковий керівник – Грицишина Галина Миколаївна асистент

кафедри технологій виробництва і професійної освіти

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СУЧАСНОМУ ДИЗАЙНІ ОДЯГУ

Розвиток ХХ-ХХІ століть в суспільстві характеризується швидким розвитком інноваційних технологій майже в усіх галузях науки. Інноваційна діяльність в легкій промисловості впроваджена на усіх стадіях виробництва одягу, взуття, тканин та інших товарів. Результатом є створення високотехнологічного текстилю, застосування новітніх технологій і конструктивних рішень в дизайні одягу, удосконалення обладнання, що зменшує витрати часу на виготовлення продукції та підвищує якість виробництва, використання відходів сировини тощо. Інноваційні технології активно впроваджуються у фешн-індустрію, впливаючи на формування модних тенденцій.

На сучасному етапі дизайн одягу орієнтований на екологічно чисті, високотехнологічні та ресурсозберігаючі виробництва.

Експерименти з технологіями, матеріалами вважаються новаціями, які обумовлюють розвиток галузі. Існує ряд праць і публікацій, наприклад Е. Амосової, Т. Васильєвої Л. Болдирєвої, які досліджують дану тему, окреслюють відомі інновації, а також обґрунтовують комплекс методів, які застосовуються щодо вивчення інноваційних зрушень (Амосова, 2010; Васильєва, 2011; Болдырева, 2016).

Інноваційність, як однозначно позитивна характеристика, вживається сьогодні у відношенні найрізноманітніших процесів і речей. Словникове ж визначення вказує на нововведення в галузі техніки, технологій, організації окремих процесів, умов праці або методів керівництва, які застосовують досягнення науки й передовий досвід, що забезпечує якісне підвищення ефективності виробничих систем або якості самої продукції (прибутковість, креативність, прогресивність тощо). Вважається, що інновації є результатом вдалого інвестування отримання нових знань, розробку інноваційних (перспективних, передових) за змістом ідей, які виливаються в оновлення або зміну техніки й технологій, в економічне зростання за рахунок відкриттів, досягнень науково-технічного прогресу, раціоналізації виробництв будь-чого в цілому.

Розвиток інноваційних технологій обумовлений підвищенням рівня життя населення та зростаючими вимогами до розмаїття дизайну і технічних характеристик одягу, впливом процесів глобалізації та інформатизації суспільства, динамікою розвитку світового ринку продукції текстильної та легкої промисловості. Сучасний дизайн пов'язаний з технічним прогресом, по-різному впливає на різні соціокультурні системи і

види дизайну. Саме інновації та творча діяльність дизайнера призводять до виникнення досконалого технологічного дизайн-продукту. Актуальність теми дослідження обумовлена появою великої кількості інноваційних технологій, що суттєво розширюють можливості розробки і створення модного одягу.

Інноваційні проекти індустрії моди можна поділити на дві категорії – проекти традиційного інвестиційного типу і проекти короткого циклу, які мають на меті створення та реалізацію сучасного одягу. Перший тип інноваційних проектів представлений інвестиційно-технологічними, інвестиційно-інфраструктурними проектами та проектами реінжинірингу бізнес-процесів, які прив'язані до первинного сектора, до інфраструктури та торговельного сегмента ринку індустрії моди. Другий тип інноваційних проектів представлений процесами створення нових моделей сучасного одягу, тобто фешн-проектами, які є базовими процесами функціонування вторинного сегменту індустрії моди. Фешн-проект – особливий тип інноваційного проекту, відмінність якого від традиційних проектів обумовлена домінуючою роллю інновацій у фешн-дизайні. Дизайн-проект, що має на меті розробку колекції та запуск моделей одягу у виробництво, відрізняється від «хай-тек»-проектів, пов'язаних із технологічними, економічними, сервісними або організаційно-системними нововведеннями, малою часткою фундаментальних і прикладних досліджень, сезонністю, циклічністю, принциповою залежністю від тенденцій моди, дизайнерського бренда та властивостей матеріалів, короткими строками реалізації, масштабом інвестицій.

Напрями, за якими відбувається впровадження інноваційних технологій у сучасному дизайні одягу Т. Васильєва, наприклад, визначає: фабріцевтика, біоміметика, інтегральний, «розумний» одяг або одяг, що світиться (Васильєва, 2011).

Фабріцевтика – це синтез досягнень фармацевтичної та текстильної галузей, як, наприклад, тканина з мікрокапсулами, які при контакті зі шкірою людини розкриваються й насичують шкіру необхідними речовинами. Біоміметика – це прийом, який широко використовується в сучасних нанотехнологіях, змінюючи структуру тканин. Його суть полягає в тому, щоб використати успішне рішення якоїсь із проблем, яке пропонує сама природа. Так, завдяки біоміметиці світ отримав унікальні водовідштовхуючі, самоочисні тканини, матеріали, які дихають, поглинають та нейтралізують запахи тощо. Біоінженерія – наука, що займається біоактивними матеріалами, які вміщують живі бактерії. Тканина практично живе власним життям (Васильєва, 2011).

Інтегральний одяг, завдяки вживленню в текстиль мікро- та наноелектроніки, мікроелектромеханічних систем, дозволяє використовувати його як засіб зв'язку або навіть як персональний комп'ютер.

Така тканина сплетена з тонких оптичних світло випромінюючих волокон, а кольори випромінювання можна змінювати. Зараз вже нікого не здивуєш «рідкою тканиною» або одягом, який трансформується, чи роботизованим одягом. Інноваційні тканини мають властивості протизапальні, обеззаражуючі, самовідновлюючі (незначні ушкодження), можуть підтримувати тепло або холод, проводити електричний струм.

Вважається, що все це робить одяг зручнішим, а головне – змінює філософію його використання, оскільки призводить до інтелектуального переосмислення гардеробу, формування нових категорій в одязі. Подібне функціональне ускладнення обумовлює створення дизайнерами простих за формою речей з новими якісними характеристиками (Болдырева, 2016; Кочурова, Митрофанова, Мальгунова, 2016).

Натомість 3Д принтерний одяг навпаки демонструє надзвичайно складні та фантазійні форми одягових структур, використання яких на щодень є досить сумнівним.

В цілому питання, які саме новації є складовою сучасної проектнохудожньої діяльності, як визначити їхній вплив на формо- чи стилеутворення, що спільного вони мають, наприклад, з образом костюма, його художньоестетичними якостями залишаються відкритими.

Їх розгляд окреслює перспективи досліджень нового напрямку розвитку сучасного дизайну.

Список використаних джерел та літератури

- 1. Амосова Э. Ю.** Влияние инновационных технологий и материалов на формирование модных тенденций в развитии костюма : дис канд.техн. наук. М., 2010.
- 2. Болдырева Л. М.** Инновации в методах проектирования женской одежды. Научно-методический электронный журнал «Концепт». 2016. Т.15. С. 1556-1560. URL: <http://e-koncept.ru/2016/96230.htm>.
- 3. Васильева Т. С.** Влияние новых технологий на формирование в дизайне одежды: автореф. дис. канд. искусствоведения. Москва: Московский государственный университет дизайна и технологий. 2011. 20с.
- 4. Кочурова Е. А., Митрофанова Н. Ю., Мальгунова Н. А.** Оптоволоконные ткани – новое направление в дизайне текстиля. Дизайн. Материалы. 2016.